

לכתב הצעיר של מערכת החדשות בר תל-אביב איתן אורן, על המיסמך של אנשי-פוליטי המרשים אשר הגיש משך 42 דקות תמימות ביומן השבוע (יום ו' 14.3) — הראיונות עם שלושת גידוני קאהיר.

אורן הצליח להגיע את שלושת גיבורי פרשת לבון — מרסל ניניו, רוברט דסה וויקטור לוי — לפתוח את סגורי ליבם, ולהעביר את כל צופי התוכנית.

כתב אורן
42 הדקות

כשהשאלה שהתבקשה מאליה מייד היי תהי: "איך ייתכן שבגלל יחסים פוליטיים פנימיים בישראל, בילו השלושה 14 שנים מחייהם בכלא?" בטעם רב, כשהוא מגלגל עלילה שולי שפת משולבת בספורים אנושיים מבלי שהוא עצמו יתערב כלל בתמריט, החזיר אורן את המדינה לאחת מתקופותיה הי סוערות ביותר, תקופת "הפרשה".

אז אפסר שלא להעניק צל"ש גם לי עורך יומן השבוע רם עברון, אשר נתן לאורן עידוד וגיווי מלא בעבודתו, הבין את חשיבות הסרט ואיפשר לו להקרין את הסרט באורך כה ניכר.

כדאי רק שהטלוויזיה תיענה למאות הי פניות שהגיעו אליה עד כה, ואשר בהן ביקשו אלה שהחמיצו את הסרט וגם אלה שכבר ראו אותו, לערוך לו הקרנה נורית.

מאחרי המסך

אותה הגברת -

באותה אדרת

אין כמעט אדם, לבד מיושבי-ראש הי וועדה-מנהל של רשות-השידור, שאינו משוכנע כי מליאת רשות השידור הי וועדה-מנהל שלה נכשלו כישלון חרוץ בתפקידם. הסיבה הייתה ברורה, רק מעי טים מחברי הוועד או המליאה מונו לתפי קידיהם בשל כישרונותיהם, ומרבית הי מיניוים של 31 חברי המליאה ושיכיעה חברי הוועדה-מנהל הם מינויים פוליטיים, על-פי חישובים של מיפלגות, כיתות, יח סים אישיים ושומר-לייזאשמור-לך.

עם החלפתו של הוועדה-מנהל בשבוע שעבר, נקרתה לממשלה הודמנות פו לי העניק לרשות השידור ועדה-מנהל ומליאה, אשר היי אולי מצליחים להוציא את הרשות מהבוץ התוכני שבו היי שקועה. אולם ההמלצות שניתנו לנשיא המדינה הפרופסור אסריים קציר, שהיא הממנה באופן רישמי את חברי המליאה, הוכיחו כי מאומה לא ארע.

בראש הרשות עומד שוב זלמר איי תן. פרשת איתן ורשות השידור היי מהי זה מגוחך. איתן היי ייד אישי של ראשי הממשלה לשעבר גולדה מאיר, אשר החליטה למצוא לשגריר-לשעבר גיוב, ר מינתה אותו כיושבי-ראש הוועדה-מנהל. לדעת כל מי שמקורב לרשות, נובעים מחללי וחוסר המעש של הוועדה-מנהל במידה רבה ממעשי איתן, אולם כשיכיעה

אשת

המנכ"ל?

לפני מיספר שבועות חזר מנכ"ל רשות-השידור, יצחק ליבני, ממסע בדרום-אפריקה. אולם רק בימים אלה הגיע לארץ קטע מהעיתון היהודי הנפוץ ביותר בדרום-אפריקה, הגזאיש טיימס, בו דווח על ביקור המנכ"ל הישראלי ורעייתו בדרום-אפריקה.

כתב העיתון: "בימים אלה שוהה בדרום-אפריקה, בסיוור קצר ודחוס, מנכ"ל רשות השידור הישראלי יצחק ליבני, המלווה על-ידי אשתו המקסימה אסתר. מר וגב' ליבני הם אורחי מישרד ההסברה של דרום-אפריקה."

עובדי רשות השידור, שראו את העיתון וידעו כי הבוס שלהם אינו נשוי ביותר, לאחר שהתגרש מאשתו המשוררת דליה רבליקוביץ, העיפו מבט בתמונה שליוותה את הידיעה בעיתון היהודי, והבחינו ביצחק ליבני שליידו חברתו, עורכתי היין אתי פויירשטיין.

הסתבר כי מישרד-ההסברה של דרום-אפריקה הזמין על חשר בונו את מנכ"ל רשות השידור הישראלי ורעייתו, לסיוור במייר קני הרדיו של דרום-אפריקה. ליבני החליט לקחת איתו את אתי, חברתו מזה שבע שנים, והציג אותה בכל מקום נגברת ליבני.

מנכ"ל ליבני ואתי פויירשטיין
זאת. לרעייה

את דמי הכרטיסים מימנו לזוג הנכבד מישראל שילטונות דרום-אפריקה, ואילו את הוצאות שהותה של אתי כמקום, שילם ליבני מכיסו.

כמפיק ניקויראש — נגד כל צנזורה, לי הורידו כליל מלוחי-השידורים.

כרססת אישים

למרות המגמה לקיצוצים בתקציב עומי דת הטלוויזיה בפני מיבצע אירגוני חדש, אשר יעלה בכסף רב, על פי החלטתו הי אישית של מנכ"ל רשות השידור יצחק ליבני, תוקם בטלוויזיה כרססת אישים, בה ירכז חומר אינפורמטיבי על אישים שונים במדינה. האחראית על מיבצע זה תהיה דרורה ברעם, בתו של שר העבודה מישה ברעם, אשר עזבה לפני שבועות מספר את מחלקת החדשות של הטלוויזיה על פי דרישתו האולטימטיבית של דן שיילון. למרות שמקומה הטיבני של כרססת כוו הי במיסגרת מחלקת החדשות, סירב שיי לון לקבל חזרה את ברעם למחלקתו כי דלת האחורית הי כרססת תנוהל כמחלקה גיפרדת בטלוויזיה.

על הגל

תביעה והתנצלות

סיכסוך גלוי שפרץ בין הכתבת לענייני מיפלגות של הרדיו, שרה פרנקל, לבין היומן על המישרד, הגיע לסיומו בשבוע שעבר, לאחר שעל המישרד התנצל מעל גבי עיתונו בפני פרנקל והרדיו.

כתב על המישרד בכנסת, יצחק שור, פירסם לפני שבועות מיספר ידיעה תחת הכותרת: "גרוסמן מאשימה את שידורי ישראל בדיווח מעוות מהקונגרס היהודי העולמי, בה האשים שור את שרה פרני קל כי בדיווח ששידרה מהקונגרס לתוכי גית היום הזה, היי הכניסה גימה מפלגי תית התואמת את דיעותיה הפוליטיות, שי כתב היי. מקורבת לחרות, שור תלה את הידיעה בח"כ חייקה גרוסמן, והביא דברים בשמה.

כשקראה זאת פרנקל, היי נדהמה ועמי דה לתבוע את שור בפני ועדת-האיתקה של אגודת-העיתונאים. כאן נחלצו עורך על המישרד והמישנה ליושבי-ראש הוועד המנהל של רשות השידור חיים שור, ואריה השכל, מנהל מחלקת ענייני-יחיי יום ברדיו להרגיע את הרוחות. השכל כתב לעל המישרד מיכתב חריף, אשר פורסם כמלואו כשליידו מיכתב-התנצלות של שור, אשר נוסח על-ידי שרה פרנקל עצמה. כמיכתבו כתב שור: "אני משוכנע כי כתבותיה ודיווחיה של הגב' פרנקל משהי ריים לחלוטין מכל השטעה פוליטית של דיעותיה האישיות, והם צמודים לתיאור ההתרחשויות כמות שהן."

רק לאחר פירסום ההתנצלות הסכימה כתבת-הרדיו להסיר את תביעתה כנגד כתבת-העיתון.

רבין לליבני, רב צמיר, מי שהיית ראש מטה-הבחירות של רבין. לתפקיד ראשי-הממשלה, התחנן לפני רבין לקבל מישרה, וגידיחה, הינו סר בעיני רבין. כדי לפצות אותו נתנו לו מקום במליאה. אך נראה כי הימניו המשעשע ביותר הי זה שניתן לאריה הרצוג. כבר ביים שמונתה היי ברור, כי הרצוג תצטרך להתפטר מתפקידה כעבור שבועות מיס פה, עת תתלווה אל בעלה האלוף (מיל) חיים (וייויאן) הרצוג, בתפקידו כי ראש מישלחת ישראל לאומות-המאוחדות. עתה, משך ארבע שנים תמימות לא יהיה מי שיכונן ויפקח על הספינה הטר בעת ששמה רשות-השידור, והאחראים על הטלוויזיה היחירת והרדיו הפיסח ימישכו לחגוג.

הלוחם בצנזורה עינור

פרשת הקרנת סרטי-העודדה ניקוי ראש — פוסט-מורטס, על דרך הכנתה של הי תוכנית הפופולארית, הפכה מחזה קפקאי ממש. הקרנת הסרט נקבעה ליום החמי שי שעבר (13.3). אך לאחר שצפו ביציר רתו המוגמרת של הבמאי יעקב אייזמן מפיק ניקוי ראש מופטי קירשנבויים, מנהל הטלוויזיה ארנון צוקרמן, יצחק שימעיני ויגאל לויסין, התפתח ביניהם ויכוח עז. קירשנבויים טען בעד פסילתו של הסרט, לדבריו, "הסרט מציג את ניקוי ראש עירום." הי הצליח להשפיע על צוקרמן ושימעיני.

אולם לויסין לא נכנע לרוע הגזירה, ולי הפתעת מנהלי הטלוויזיה הם גילו, כי הי עומד להקרין אותו מיספר ימים אחר כה, ב-16.3. שוב קמה סערה, כשקירשנבויים בויים מאיים כי יסיק מסקנות אישיות אם אכן יוקרן הסרט, והוחלטה הסופית לא בוששה: הסרט ייגנו, סופית.

אנשי-טלוויזיה שצפו בסרט טוענים כי הי עשוי היטב, כעניין ומרתק, וכי מיגי רעתו היחידה בכך שהיא אינו מציג את קירשנבויים, כנגאון הכי גדול בעולם." לכן דרש קירשנבויים, הידוע במילחמתו —

לרמוז לראש-הממשלה יצחק רבין, שלא ימנה שוב את איתן, הגיב: "בשביל מה לריב עם גולדה?"

גם סביב תפקידו של המישנה ליושבי ראש ערך מאבק, המישנה היוצא, נתן שחם, ביקש לדאוג כי במקומו ייבחר הי משורר נתן יונתן. במפ"ם, האוחות בי תקי זה, התנגדו למינוי ובחרו בחיים שור, עורך יומן המיפלגה על המישרד.

כאשר שימש יגאל ארון כממונה על חוק רשות השידור, היי הכניס כנציג לועדה-מנהל את עוזרו האישי, אליהו חסיין. ברור לכל כי חסיין לא תרם מאר מה לקידום הרשות. עתה, כשאת מקומו של ארון תפש שרי-החניון החדש, אהרון ירדן, היי הכניס את נציגו-שלו, מני כ"ל מישרד-החניון אלוף (מיל), אלעד פלר. אולם אלוף לא ריתר, והפעיל להי צים ששליחו חסיין יישאר אף הי בוועד-המנהל — וזכה, עתה יש שם שני נציגים, לשני שרי-חניון נפרדים.

ד"ר יעקב רבין, איש הרות, הי ללא ספק החבר הרעשני ביותר בוועד, הי המנהל. ברשות מתבדחים כי תבין מקים קול-יעקה בשמו של מנהיג חרות מנחם בגין, עוד לפני שבגין יודע על מה הי עצמו מתכוון לצעוק. השערוריות הקנטר גיית שאותן עורך תבין אחת לשבועיים, ואשר כתובותיהן הן מצד אחד בגין ומן הצד האחר העיתונות, מחבלות זה שנים בעבודה התקניה של הוועד-המנהל, אולם לחרות גייע מקום בוועד, ותבין נשאר. אך לא רק במינוי הוועד-המנהל מכי ריעים שיקולים ותשובים, שאינם קשורים כלל בעניין רשות השידור, אלא גם כי מינוי חברי המליאה, אלו איי, עיי תנואי הארץ, יושב על תקן של שליח מפא"י. אריה כנטיב על תקן של נציג ל"ע, ועוד יצחק ברמן על תקן של המיפלגה הליברלית.

מורכבי ניסיהו נכנס למליאה בזכות היותו חבר של מנכ"ל רשות השידור יצחק ליבני, ואילו עמוס ערן נכנס בזכות היותו אחד האנשים המקורבים כי יותר לראש-הממשלה ואיש-הקשר בין

הקרנת התוכנית, ניקויראש — פוסט מורטס
כ/ לא / כן / לא / לא / לא